

Theoretical Aspects in Vachanas of Nageya Mari Thande

Dr. R Mahesh

ನಗೆಯಮಾರಿತಂದೆ :ವಚನಗಳ ತಾತ್ವಿಕತೆ

ಡಾ.ಆರ್.ಮಹೇಶ

ಸಹಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ,

ಸ.ಪು.ದ.ಕಾಲೇಜು,

ಭರಮಸಾಗರ

ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನಮಹತ್ತರವಾದುದು. ಕಾರಣ ಅದು ವರೆಗೂ ರಾಜಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ, ಸಾಹಿತ್ಯರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳಿಂದ ರಾಜರ ಆಸ್ಥಾನತ್ಯಜಿಸಿದ ಕವಿಗಳು ಮತ್ತು ಬರಹಗಾರರು ಪ್ರತಿಭಟನಾತ್ಮಕವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ರಾಜರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿದ್ದಂತಹ ಕೆಲವು ಕವಿಗಳೂ ಕೂಡ ಅವರ ವಿರೋಧಕ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಂದ ಬದುಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ವಚನಕಾರರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕವಾದ ಅಂದೋಲನವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದರು. ವರ್ಗ ಮತ್ತು ವರ್ಣವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಕಾಯಕಸಂಸ್ಕøತಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ತಂದುಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಿದರು. ಶ್ರಮಿಕರು ಮತ್ತು ತಳವರ್ಗದ ಸಮುದಾಯಗಳು ಹಾಗೂ ದನಿ ಇಲ್ಲದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ದನಿ ನೀಡಿದರು. ಮಿತಿಮೀರಿದ ಹಿಳೆಯರೂ ಕೂಡ ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗಳೆಂದು ಬಂದರು ಎಲ್ಲವರ್ಗದ, ಎಲ್ಲಜಾತಿಯ ಶ್ರಮಮೂಲದವರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರ ಜೊತೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶದೊರೆಯಿತು.

ಅಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಚನಕಾರರ ಅಂದೋಲನಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಯಿತೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಪರಂಪರಾನುಗತವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜ ಜಾತಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸ್ಸು ಮನಸ್ಸುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಿರುಕನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತ್ತು. ಜಾತಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟುನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಒಂದು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆ ಜಾತಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲುಕೀಳು ಎನ್ನುವ ಶ್ರೇಣೀಕೃತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೇಲುಜಾತಿಯವ

ರುಕಳಜಾತಿಯವರಲ್ಲಿ ಈಜಾತಿವ್ಯವಸ್ಥೆಯವನಿರ್ಮಾಣವೆನ್ನುವದಂತಕತೆಗಳನ್ನುಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯ ಶೋಷಣೆ ಅಂದು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನ, ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಹಣವು ಮೂರನ್ನು ಬಯಸುವವರ್ಗ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದ ಸಾಮಾನ್ಯವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳಾದ ಸ್ಪೃಶ್ಯರು ಮತ್ತು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರು ರೂಪುಗೊಂಡು ಸಂಘರ್ಷವೇರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಆಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಇಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ಗಂಡಿಗಿಂತ ಹೆಣ್ಣು ಕೀಳು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮನೆಮಾಡಿತ್ತು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಸಮಾನತೆ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸಿದವರೆಂದರೆ ವಚನಕಾರರು. ಈ ರೀತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಕವಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಚನಕಾರರನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹೊಸ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಹಂಬಲದಿಂದ ವಚನಕಾರರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಮೌಢ್ಯವನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅನಾರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಿದರು. ಬಸವಣ್ಣ ಮುಂತಾದ ವಚನಾರರು ಶಿವನೇ ದೈವವೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ (ಹಲವು)

ದೈವಗಳ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ತಮ್ಮ ವಚನಗಳ ಮೂಲಕ ಒತ್ತಿಹೇಳಿದರು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯನ್ನು ಒಂದು ದೈವದ ಭಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲರೂ ಶಿವನ ಮಕ್ಕಳು ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆ ಮೂಡಿಸಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆ ಸಾರಿದರು.

ಒಟ್ಟು ವಚನಕಾರರ ಆಂದೋಲನದಲ್ಲಿ (ಪರಿಸರ)

ನಾಲ್ಕು ಅಥವಾ ಐದು ಸ್ತರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅವೆಂದರೆ

- 1) ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ
- 2) ಸಾಮಾಜಿಕ - ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ
- 3) ವೀರಶೈವ (ಶಿವಧರ್ಮ) ಸಮಾಜ
- 4) ಅಂತರಂಗ ನಿವೇದನೆ.
- 5) ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ

ಈ ರೀತಿಯಾಗವಚನಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಐದುಬಗೆಯಹೋರಾಟದನೆಲೆಗಳನ್ನುಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈತರಹದವಚನಗಳರೂಪವೇಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಕ್ರಮವೇಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆಹೊಸಮಾದರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಪೂರ್ಣಪದ್ಯವು ಅಲ್ಲದ, ಗದ್ಯವೂ ಅಲ್ಲದನೂತನಮಾದರಿವಚನಕಾರರಮನೋಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಔಚಿತ್ಯಪೂರ್ಣವಾದಸಂವಹನಕ್ರಮವಾಯಿತು.

ಇಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ಣವಚನಕಾರರೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ವಚನಕಾರರನ್ನು ಸಂಶೋಧಕರಾದ ಎಂ. ಎಂ. ಕಲ್ಬುರ್ಗಿ ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ 'ಸಂಕೀರ್ಣವಚನಸಂಪುಟ-1' ರಲ್ಲಿ ಅರಿವಿನ ಮಾರಿತಂದೆಯವರ 308 ವಚನಗಳು ನಮಗೆ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ದೊರೆತಿವೆ (ಸಮಗ್ರವಚನಸಂಪುಟ, ಜನಪ್ರಿಯ ಆವೃತ್ತಿ) ಸಂಪಾದಕರಾದ ಎಂ. ಎಂ. ಕಲ್ಬುರ್ಗಿ ಅವರೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ 24 ವಚನಕಾರರಲ್ಲಿ ಅರಿವಿನ ಮಾರಿತಂದೆ ಹಾಗೂ ಉಳಿದ ಹತ್ತು ವಚನಕಾರರು ಸೇರಿದಂತೆ ಟ್ಟುಹೊನ್ನೊಂದು ಜನವಚನಕಾರರ ಚರಿತ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳು ತಿಳಿದು ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದುವರೆದು ಅರಿವಿನ ಎಂಬುದು ವಚನಕಾರರ ಮನಸ್ವಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ, ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವ ತಿಳಿಯಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. "ಅರಿವು" ಎನ್ನುವ ಪರಿಭಾಷೆ "ತಿಳಿವು" ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಎಂದರೆ ವಚನಕಾರರಾದ ಮಾರಿತಂದೆಯ ಟ್ಟುವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ಅರಿವು ಆತನ "ಅನುಭಾವ"ವೆಂದು ಅರ್ಥೈಸಿ ಮಾರಿತಂದೆಯ ವಚನಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

ಅರಿವಿನ ಮಾರಿತಂದೆಯ ವಚನಗಳು 308 ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಚನಗಳು ನೀತಿಬೋಧೆ, ಕಾಯಕ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಅಂದರೆ ಅಲೌಕಿಕ ತೆಗೆಸಂಬಂಧಿಸಿದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅನ್ಯಮತ-ಧರ್ಮವನ್ನು ಕುರಿತು ವಚನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ ಕುರಿತು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ಓದಿನ (ತಿಳಿವು)

ಪರಿಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿವಿನಮಾರಿತಂದೆವಚನಗಲಲ್ಲಿಕೆಲವುಅಂಶಗಳನ್ನುಪಟ್ಟಿಮಾಡುವುದಾದರೆ

- (1) ಉಪದೇಶ, (2) ಅಲೌಕಿಕತೆ (ಇಂದ್ರಿಯಗಳಕುರಿತು) (3) ಭಕ್ತಿಮತ್ತುಸತ್ಯ (4) ಸಾಮಾಜಿಕಸಮಾನತೆ (5) ಗುರು-ಶಿಷ್ಯಸಂಬಂಧ (ಲಿಮಗಮತ್ತುಜಂಗಮ) (6) ಕಾಯಕ (7) ಪ್ರಕೃತಿಮತ್ತುಸಂಪತ್ತು (8) ಅನ್ಯಮತಧರ್ಮಕಲ್ಪನೆ (9) ಮನುಷ್ಯಸ್ವಭಾವ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ/ ಅರಿವು (ತಿಳಿವು) ಮುಂತಾದವಿಷಯಗಳನ್ನುಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಗುರು-ಲಿಂಗ-

ಜಂಗಮಸ್ವರೂಪವನ್ನುಕುರಿತಂತೆಅರಿವಿನಮಾರಿತಂದೆಹೇಳುವಮಾತುಗಳು

ಗುರುಮೂರ್ತಿಯಕಳೆಜಂಗಮದಲ್ಲಿಪ್ಪುದು,
ಜಂಗಮಮೂರ್ತಿಯಕಳೆಲಿಂಗದಲ್ಲಿಪ್ಪುದು,
ಆಲಿಂಗದಕಲೆಅರಿದುಮಾಡುವಭಕ್ತನಲ್ಲಿ
ನಿತ್ಯನಿರಂಜನನಾಗಿಬೆಳಗುತ್ತಿಪ್ಪುದು,
ಆಲಿಂಗದಕಳೆಅರಿದುಮಾಡುವಭಕ್ತನಲ್ಲಿ
ನಿತ್ಯನಿರಂತರವಾಗಿಬೆಳಗುತ್ತಿಪ್ಪುದು
ಸದಾಶಿವಮೂರ್ತಿಲಿಂಗದಹೃದಯವುತಾನಾಗಿ

ಈವಚನದಲ್ಲಿಭಕ್ತನಕಾಯಕುರಿತುಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಭಕ್ತಿಯೆಂದರೆಮೂರ್ತಿಯನ್ನುಪೂ

ಜಿಸುವಂತಹುದಲ್ಲ.

ಭಕ್ತಿಇಲ್ಲಿಕಾಯಕ,

ತಾನುಮಾಡುವಕರ್ತವ್ಯ.

ಏಕೆಂದರೆವಚನಕಾರರುಪ್ರಭುತ್ವಮತ್ತುದೇವಾಲಯವನ್ನುನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವಾಲಯಮತ್ತು ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿತನ್ನಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಮತ್ತುದರ್ಪವನ್ನಪ್ರದರ್ಶಿಸಲುಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಈಕಾರಣದಿಂದಆ ರಾಧನೆಮತ್ತುಪೂಜೆಯನ್ನುನಿರಾಕರಿಸಿದಅರಿವಿನಿಮಾರಿತಂದೆಗುರುಮೂರ್ತಿಯರೂಪವನ್ನುಜಂಗಮಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಕಾಣುತ್ತಾನೆ. (ಬಸವಣ್ಣನಸ್ತಾವರದÀ ನಿರಾಕರಣೆ)

ಜಂಗಮದಕಳೆಯನ್ನಲಿಂಗದಲ್ಲಿಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಆಲಿಂಗದಕಳೆಯುಅರಿವು,

ತಿಳುವಳಿಕೆಇರುವಭಕ್ತನಲ್ಲಿಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಆಅರಿವುಅಥವಾತಿಳಿವುನಿತ್ಯವೂನಿರಂಜನರೂಪದಲ್ಲಿಬೆಳಗುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದುಹೇಳುತ್ತಾ ಈರೀತಿಯಾಗಿಗುರು, ಲಿಂಗ,

ಜಂಗಮಮತ್ತುಭಕ್ತನಸಂಬಂಧವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭಕ್ತಿಯಸ್ವರೂಪವನ್ನಸಾಮಾನ್ಯಅರ್ಥದಿಂದ

ತುಂಬಾಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆಅರಿವಿನಿಂದತನ್ನಕಾಯಕಮಾಡಬೇಕೆಂದು

ಉನ್ನತವಾದಅರ್ಥವನ್ನುಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವಚನಕಾರರು ಶ್ರಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟವರು. ಶ್ರಮಿಕವರ್ಗವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವಿಸಬೇಕೆಂದವರು ತನ್ನ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಕಾಯಕಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಮಾತೆಂದರೆ “ಕಾಯಕ್ಕೆ” ಕರ್ಮಗುರುವಾಗಬೇಕು, ಜೀವಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷಗುರುವಾಗಬೇಕು, ಉಭಯಭೇದಿಸಿನಿಂದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನುಭಾವ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಗುರುವಾಗಬೇಕು .....!! ಕಾಯಕವೆಂದರೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹದ್ಯಹಿಕ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಕರ್ಮವೇ ಗುರುವೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದುವರೆದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷಗುರುವಾಗಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ದಾಟಿದ ಅವಸ್ಥೆಯೇ ಮೋಕ್ಷ ಅಂದರೆ ಈ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಲೌಕಿಕ ಜಂಜಾಟದ ದುರವಿರಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಲೌಕಿಕವನ್ನು ದಾಟಿ ಅಲೌಕಿಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಮಾರಿತಂದೆ ಕಲ್ಪನೆ ದೇಹ ಮತ್ತು ಆತ್ಮದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಅದು ಗುರು ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಬಂಧವೆಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮ – ದೇಹ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಂಬಂಧ ಅವರವರ ಅಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಗುಣವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಸಹಕಾರಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಮನಸ್ಸು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಚಂಚಲಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿಚಾರ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರಿತಂದೆಯ ವಚನಗಳು ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ವಚನಕಾರರು ಉದ್ದೇಶವೇ ಅಸಮಾನತೆ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ವರ್ಣರಹಿತ ಸಮಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು.

“ಸಹಬೋಜನವ ಮಾಡುವನ ಇರವು ಹೇಗೆಂದರೆ;
ದುಗ್ಧಪಟದಂತೆ .... ಒಡಲಿನ ಆತ್ಮದ ಭೇದದಂತಿರಬೇಕು ....
ಆಕಾಶದ ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ನಾನಾಭಾವದಂತೆ
ಕಾಯದ ಭಾವದ ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೋ ತನಗೋ ಸಹಬೋಜನ ಸಲವುದೆಂದು
ಅನ್ಯಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದಿರಬೇಕು, ಸದಾಶಿವಮೂರ್ತಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ”
ಅರಿವಿನ ಮಾರಿತಂದೆ ಆದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮಾನತೆ ಕುರಿತಂತೆ ಶಿವಭಕ್ತನಿಗೆ,

ಕಾಯಕಜೀವಿಗೆ (ಶ್ರಮಜೀವಿ) ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅಸಮಾನತೆ ಸಲ್ಲದೆನ್ನುತ್ತಾನೆ, ಮೇಲು-ಕೀಳುಭಾವನೆ ಸಲ್ಲದು, ಉತ್ತಮ ಅಥವಾ ಕಲ್ಪನೆ ದೂರವಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಎಲ್ಲವರ್ಗ ಮತ್ತು ವರ್ಣದವರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸಹ ಬೋಜನ ಅಂದರೆ ಒಂದೇ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಉಣ್ಣಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ನನ್ನಕಾಯಮತ್ತುಲಿಂಗಕ್ಕೆಸಹಬೋಜನಸಲ್ಲುತ್ತದೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಈರೀತಿಅನ್ಯಭಿನ್ನ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ
ಒಂದೇಎನ್ನುವಸಮಾನತೆಕುರಿತಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದು, ಶಿವಭಕ್ತನಿಗೆಕರ್ತವ್ಯ (ಕಾಯಕ)
ಮುಖ್ಯವೇಹೊರತುಈರೀತಿಭಿನ್ನತೆಮತ್ತುಅಸಮಾನತೆಮುಖ್ಯವಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಒಡೆಯ, ಸೇವಕ,
ಭಕ್ತಮತ್ತುಕಾಯಕಗಳನ್ನುಕುರಿತುಅವರವರಗುಣಗಳಿಗೆ (ಕರ್ತವ್ಯ)
ಒತ್ತುಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲರೂಸಮಾನತೆಯಿಂದತಮ್ಮತಮ್ಮಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನುನರವೇರಿಸಬೇಕೆನ್ನು
ತ್ತಾನೆ. ಮುಂದುವರಿದುಕಾಯಕಜೀವಿಧರೆ,
ಸಿರಿಮತ್ತುಉರಿಈಮೂರರಗುಣಗಳನ್ನರಿಯಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದಕುರುಡಕನ್ನಡಿಯನೋಡಿಮೂರುಕಣ್ಣುಕಂಡ
ಒಂದುಧರೆಯಕಣ್ಣು, ಒಂದುಸಿರಿಯಕಣ್ಣು, ಒಂದುಉರಿಯಕಣ್ಣು,
ಉರಿಸಿರಿಯನುಂಗಿ, ಸಿರಿಧರೆಯನುಂಗಿಧರೆಯಹಿರಿಯರನುಂಗಿತ್ತು.

ಆಗುಣವನ್ನರಿಯಬೇಕು, ಸದಾಶಿವಮೂರ್ತಿಲಿಂಗವಭೇದಿಸಬೇಕು.

ಅಂದರೆಕಣ್ಣಿಲ್ಲದಕುರುಡಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿಮೂರುಕಣ್ಣುಗಳನ್ನುಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಅವೆಂದರೆಧರೆ

(ಭೂಮಿ) ಸಿರಿ(ಸಂಪತ್ತು) ಮತ್ತುಉರಿ(ಬೆಂಕಿ),
ಈಮೂರುಕೂಡಮನುಷ್ಯನಬದುಕಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಪ್ರಮುಖಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆಯೋಅಷ್ಟೇಅಪಾಯ
ವಾಗಬಹುದು.

ಭೂಮಿಮತ್ತುಸಂಪತ್ತುಚಂಚಲವಾದವುಗಳುಈರೀತಿಚಂಚಲವಾದಭೂಮಿ, ಸಂಪತ್ತನ್ನುನನ್ನದೆ
ನ್ನುವುದುಮತ್ತುಇವುಗಳಮೇಲಿನಮೋಹವಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆಸಮಂಜಸಇವುಮೂರರಗುಣಗಳನ್ನು
ಸ್ವರೂಪವನ್ನರಿಯದೆನನ್ನದುಅವುಗಳಿಗೆನಾನುಒಡೆಯಎನ್ನುವುದೇಅಪಹಾಸ್ಯ,
ಬೆಂಕಿಜ್ವಾಲೆಗೆಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲವುಸರ್ವನಾಶವಾಗುವಂತೆನನ್ನಲ್ಲಿರುವಮೋಹವನ್ನುಸುಡಲೇಬೇಕೆ
ನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದುವರೆದುಸಂಪತ್ತನ್ನುವುದುಮಾಯೆಯಾರನ್ನುಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಮಾಯೇ
(ಮೋಹ) ನಮ್ಮನ್ನಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತದೆನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಈಮೋಹಯಾರನ್ನುಬಿಡದೆಕಾಡುತ್ತದೆಂಬುದಕ್ಕೆಉದಾ!!

ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆಸರಸ್ವತಿಯಾಗಿಕಾಡಿತ್ತುಮಾಯೆ, ವಿಷ್ಣುವಿಗೆಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಗಿಕಾಡಿತ್ತುಮಾಯೆ,
ರುದ್ರಂಗೆಉಮಾದೇವಿಯಾಗಿಕಾಡಿತ್ತುಮಾಯೆ,

ಎನಗೆನಿಮ್ಮವರಿಂದಬಯಕೆಭವಮಾಯೆಯಾಗಕಾಣುತ್ತದೆ.ನೀನಾನುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕುಲುಭಯವುಮಾಯೆಯಾಗಿದೆ, ಸದಾಶಿವಮೂರ್ತಿಲಿಂಗವುನಾನೀನೆಂಬುದೆಮಾಯೆ”.

ಈರೀತಿಮಾಯೆಹೆಣ್ಣಿನರೂಪದಲ್ಲಿಯಾರನ್ನುಬಿಡದೆಕಾಡುತ್ತದೆ.ಹೆಣ್ಣು, ಹೊನ್ನು, ಮಣ್ಣುಈಅರ್ಥದಲ್ಲಿಮಾಯೆಯಾಗಿಸದಾಮನುಷ್ಯನನ್ನುಹಂಬಲಿಸುತ್ತದೆ.ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಬಿಡದೆಕಾಡಿರುವಮಾಯೆಅಂದರೆಮಾರಿತಂದೆದೃಷ್ಟಿಯ “ಭವವೇ” ಒಂದುಮಾಯೆಈಭವ (ಹುಟ್ಟು) ಮಾಯೆರೂಪದಲ್ಲಿನಮ್ಮನ್ನುಕಾಡುತ್ತದೆ.

ಅರಿವಿನಮಾರಿತಂದೆವಚನಗಳಲ್ಲಿಸಂಕೀರ್ಣವಾದಅಂಶಗಳನ್ನೂಗುರುತಿಸಿದರೂಪ್ರಧಾನವಾಗಿಮತ್ತೆಮತ್ತೆಅರಿವಿನ(ತಿಳಿವು) ಬಗ್ಗೆಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮನುಷ್ಯನಅರಿವುಹೇಗೆಂದರೆ – “ಮೊನೆತಪ್ಪಿದಲ್ಲಿಅಲಗಿನಘನವೇನಮಾಡುವುದು

?ಅರಿವುಹೀನವಾದಲ್ಲಿಕ್ರಿಯಾಹರವರಿಯೇನಮಾಡುವುದು ?.....

ಮೊನಚನ್ನಕಳೆದುಕೊಂಡಅಲಗು (ಕತ್ತಿ)

ಕೂಡತನ್ನಗುಣವನ್ನಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.ಅಂದರೆಕತ್ತಿಯಸ್ವಭಾವಅಥವಾಗುಣವೆಂದರೆಹರಿತವಾಗಿದ್ದು,

ಕತ್ತರಿಸುವಂತಹದು.ಅದುಹರಿತವನ್ನಕಳೆದುಕೊಂಡರೆತನ್ನಕ್ರಿಯೆಕೂಡಮಾಡಲುಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಹಾಗೆಯೇಮನುಷ್ಯಸ್ವಭಾವಕೂಡಅರಿವನ್ನ (ತಿಳಿವು)

ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆಅವನಬಾಳುವ್ಯರ್ಥವೆಂದುಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಈರೀತಿಅರಿವಿನಮಾರಿತಂದುಸದಾಶಿವಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಎನ್ನುವಅಂಕಿತದಿಂದವಚನಗಳನ್ನುರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.ಗುರು-

ಹಿರಿಯರಿಗೆಗೌರವಿಸಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾನೆ.ಸಾಮಾಜಿಕಅಸಮಾನತೆಬಗ್ಗೆಹೆಚ್ಚಿನವಚನಗಳನ್ನುರಚಿಸಿದರೂಅಲೌಕಿಕತೆಗೆಹೆಚ್ಚುಒತ್ತುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮ, ಕಾಯಕ, ಭಕ್ತಿ, ಮೋಹ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳಬಗ್ಗೆಹಾಗೂ “ಅರಿವು”

ಕುರಿತಂತೆಓದುಓದುಗರಲ್ಲಿಹೊಸಅರಿವನ್ನುಮೂಡಿಸಲುಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾನೆ.